

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI IOAN CEL NOU HOZEVITUL LA PATRIARHIE

Vineri, pe 28 iulie / 10 august 2018, Patriarhia a prăznuit pomenirea Sfântului Ioan cel Noul Hozevitul la Sfânta Mănăstire a pocăinței și nevoințelor sale, încă de la sosirea din țara sa natală, România.

După ce s-a remarcat prin râvnă nevoitoare, scrieri de întărire duhovnicească, și după ce a fost slăvit de Dumnezeu prin multe semne și vindecări de boli, Sfântul Ioan a fost canonizat ca Sfânt de Biserica Ierusalimului în 2015.

Joi noaptea, în cinstea sa a avut loc o priveghere de toată noaptea, oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și pe ÎPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei. Corul a fost format din domnul Leonidas Doukas, protopsaltul Sfintei Mitropolii Iliou, domnul Gregorios Zarkos, protopsaltul Sfintei Mitropolii din Pireu, domnul Christos Stavrou, protopsaltul Bisericii Sf. Parascheva din Attiki și domnul Dionysios Thanasoulis, lampadar la Sfânta Biserică Faneromeni din Holargos, Attiki, la slujbă participând mulți credincioși care s-au rugat cu smerenie.

Egumenul obștii și înnoitorul Sfintei Mănăstiri, Arhimandritul Constantin, s-a adresat Preafericitului Părinte, la sosirea acestuia, după cum urmează:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Înalt Preasfințite Sobor,

Astăzi, din nou, facem pomenirea Sfântului Ioan cel Nou

Hozevitul, unul dintre miile de Sfinți Nevoitori care au transformat deșertul Iudeii într-un minunat rai duhovnicesc.

Sfântul Lavrei de la Hozeva pe care îl prăznuim astăzi, în ciuda faptului că și-a terminat viața pământească în singurătate, a avut o cunoaștere deplină a problemelor timpului său și a putut să prevadă lucruri din viitor.

În epistola „Turnul Babilonului (din zilele noastre)” el scrie: „Turnul babilonului din zilele noastre nu este o clădire de piatră sau de cărămidă, ci goana cea nebună după născociri. Lumea zice că născocirea mașinilor și a armelor moderne ușurează viața omului și îi garantează siguranța, adică ne pune la adăpost. Dar cât de înșelătoare este părerea aceasta! Căci noi vedem că de o vreme încoace, de când s-a modernizat lumea și au sporit născocirile, de atunci s-a înmulțit și răutatea. ... Niciodată n-a fost lumea mai tulburată și mai deznădăjduită ca în vremurile noastre, când a sporit civilizația. După cum vedem, procopseala asta de civilizație, cu moda cea nouă, i-a învățat pe oameni să umble mai mult goi, adică a izgonit rușinea din lume. I-a dăscălit pe oameni să nu mai caute pe Dumnezeu. S-a îmbogățit știința, dar s-a păgubit credința. Civilizația de azi a modificat mult hainele oamenilor, le-a secerat barba și părul capului și după asta a retezat și sfintele așezăminte. Deci, pe scurt, despre pacostea asta de civilizație, sau progres, prin asta se fălește pământeanul: a sporit mai mult ca niciodată lacrimile din lume, a lărgit în chip de speriat cimitirele prin războaie, a întunecat zarea cu fumul motoarelor și a împânzit văzduhul cu păsările cele uriașe cu ciocul de fier care stau gata să piardă lumea”.

Descrierea de mai sus redă starea întunecată a vremurilor în care trăim cu o veridicitate uimitoare.

Cu toate acestea, în noiembrie 1952, plin de optimismul Harului Dumnezeiesc, Sfântul scrie despre nădejdea luminată pe care a întrevăzut-o în viitorul Bisericii Ierusalimului. Și

prevăzând viitorul, a scris în poemul metaforic „Cetatea de granit din Valea Scăpării – Hozeva”

„Dar azi pe țărâna cea sfântă/Se-arată din vechi rădăcini/O mică verdeață plăpândă/Ieșind la iveală din spini!”

Preafericite Părinte și Stăpâne,

Bine ați venit!

Să începem prăznuirea!”

Preafericirea Sa S-a adresat celor prezenți, după cum urmează:

„Însă cei dreapți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi” (Înțelepciunea lui Solomon 5:15-16). [Cei dreapți trăiesc veșnic și răsplata lor este în mâinile Domnului; Cel Înalt are grijă de ei. Pentru aceasta, din mâna Lui vor primi slăvita Împărăție a Cerurilor și cununa împărătească pe capetele lor, pentru că Domnul îi va umbri cu dreapta Sa și îi va ocroti de vrăjmași] după cuvântul înțeleptului Solomon.

Preaiubiți frați și surori în Hristos,

Cucernici pelerinii,

Sfânta pomenire a luminătorului lui Dumnezeu, Părintele nostru printre sfinți Ioan cel Noul Hozevitul, ne-a adunat pe toți în această Sfântă Biserică, unde a slujit Domnului timp de mai mulți ani, pentru ca noi să slăvim Numele Celui Care l-a slăvit, al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Din primii ani ai tinereții sale, Părintele nostru printre sfinți Ioan L-a iubit pe Hristos cu tot sufletul și mintea,

ascultând cuvintele Evangheliei Domnului: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” (Mat. 22:37).

Pentru a atinge acest scop, a urmat calea ascetică a monahismului, calea neprihănirii care duce la Împărăția Cerurilor. Și a ales deșertul râului Iordan ca loc al luptei sale, precum și peșterile neprimitoare ale Pârâului Chorath, Mănăstirea Sfinților Gheorghe și Ioan Hozeviții, unde o mulțime de sfinți și bărbați dreți au primit lumina dumnezeiască, după cuvântul Psalmistului: „Lumină a răsărit dreptului și celor dreți cu inima, veselie” (Psalm 96:12). Comentând aceste cuvinte, Sfântul Chiril din Alexandria spune: „A răsărit în locul răsăriturilor [schimbare de timp]. Lumina dumnezeiască răsare în mintea și inima fiecărui om cuvios și drept.”

Tocmai această lumină dumnezeiască și noetică a venit în mintea și inima Părintelui nostru printre sfinții Ioan. „Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare” (Înțelepciunea lui Solomon 5:16). Și această lumină dumnezeiască și noetică a apărut în mintea și inima Sfântului Ioan, nu numai în viața sa pământească, ci și în timpul vieții sale cerești, după cum stau mărturie ochilor noștri sfintele sale moaște nestricăcioase, din care izvorăște mireasma plăcut mirositoare a harului Duhului Sfânt.

Iată, prin urmare, de ce spune înțeleptul Solomon: „Însă cei dreți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul” (Înțelepciunea lui Solomon 5: 15), iar Proorocul David ne îndeamnă spunând: „Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului” (Ps. 54:25). La fel, Sf. Petru spune: „Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi” (1 Petru 5:7).

Cu alte cuvinte, iubiți frați și surori, cel neprihănit în Hristos este cel care, prin „modul său de viață perfect”, ajunge la „asemănarea lui Dumnezeu” după cuvântul Sfântului

Vasile cel Mare, sau „la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos” (Efes. 4:13) după cuvântul Sfântului Pavel. Drept este cel care ajunge la îndumnezeire, cu alte cuvinte, la perfecțiunea lui în Hristos, nu doar prin propriile puteri, și anume prin propria voință liberă, dar și prin cooperarea cu Harul Dumnezeiesc.

Referindu-se la viața nouă în Hristos, Sfântul Pavel spune: „Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului” (Efes. 4:24). Cu acest „om nou” s-a îmbrăcat Părintele nostru Ioan, „cel după Dumnezeu”.

Pomenirea de astăzi a Părintelui nostru dintre Sfinți Ioan ne cheamă să cugetăm la numele nostru creștin. Să cugetăm la faptul că credința noastră a fost construită pe neprihănirea și sfințenia adevărului: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6), spune Domnul.

Cu alte cuvinte, îndepărtarea omului vechi de păcat nu este suficientă; ar trebui să ne îmbrăcăm în omul nou al harului Duhului Sfânt, după cuvântul Sfântului Pavel, care spune: „Noaptea e pe sfârșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în ospețe și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă; ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre pofte” (Romani 13:12-14).

Urmând aceste porunci ale Sfântului Pavel, insuflate de Dumnezeu, Sf. Ioan s-a făcut cu adevărat: „lumină celor care șed în întuneric și în umbra morții” (Luca 1:79), nouă, oamenilor din vremurile noastre moderne de confuzie, când – după cuvintele înaintevăzătorului nostru Sfânt Părinte, „omul își gătește iarăși/ « Turnul Babel » pe Pământ/ Vrând să strice temelii/ « Sfântului Așezământ »./ « Limbile » aproape toate/ Iarăși s-au amestecat/ Și nu-i mult până le vine/ Ceasul de încăierat.”

Așadar, să-l rugăm pe Sfântul Părinte Ioan cel Noul Hozevitul, care dănuiește cu Îngerii în înălțime, și a devenit far și prieten al lui Hristos, ca să mijlocească pentru noi împreună cu Prea Binecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria pentru mântuirea sufletelor noastre și biruința păcii în regiunea noastră încercată. Amin."

După sărbătoarea duhovnicească și sfințitoare a Sfintei Liturghii, a fost o masă monahală ospitalieră.

Din partea Secretariatului-General